

Sygn. akt XVII AmE 98/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2012 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie-Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Sajur – Kordula

Protokolant: Katarzyna Kandula- Gładecka

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2012 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr (...) z dnia 11 kwietnia 2011r.

o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej

I. Uchyla zaskarżoną decyzję

II. Zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 477 (czteryście siedemdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt XVII AmE 98/11

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 kwietnia 2011 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE) po rozpatrzeniu wniosku (...) Sp. z o.o. w P. o rozstrzygnięcie w trybie art. 8 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne sporu z (...) sp. z o.o. w P. dotyczącego ustalenia treści umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej elektrowni (...), o mocy przyłączeniowej 38 MW;

- orzekł zawarcie umowy pomiędzy (...) sp. z o.o. w P. a (...) sp. z o.o. w P. o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej (...) o mocy przyłączeniowej 38 MW:

Tym rozstrzygnięciem Prezes URE nadał nowe brzmienie § 5, 8 i 9 projektu umowy o przyłączenie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej (...) sp. z o.o. (...), złożonego przez (...) oraz ustalił jej treść jak w załączniku do decyzji (k. 3-11 akt sądowych). W głównych motywach uzasadnienia decyzji (k. 3-9 akt sądowych) odnoszących się do spornych kwestii pomiędzy stronami Prezes URE stwierdził, że wydaniem dla (...) w dniu 28 sierpnia 2008 r. warunków umowy przyłączenia nr (...), przedsiębiorstwo energetyczne potwierdziło spełnienie warunków technicznych i ekonomicznych dokonania przyłączenia do sieci. Zdaniem Prezesa URE wydanie warunków przyłączenia oznacza również, że przedsiębiorstwo energetyczne oceniło wniosek wnioskodawcy jako kompletny w świetle przepisów Prawa energetycznego. Prezes URE opłatę za przyłączenie do sieci elektroenergetycznej ustalił na podstawie rzeczywistych nakładów na budowę przyłącza, bez uwzględnienia nakładów na rozbudowę sieci. Nie podzielił stanowiska przedsiębiorstwa energetycznego, co do zabezpieczenia roszczeń przez ustanowienie gwarancji

bankowej, ponieważ to zabezpieczenie nie dotyczyło inwestycji bezpośrednio związanej z kosztami przyłączenia farmy wiatrowej. Prezes URE uznał za wystarczające zabezpieczenie roszczeń przez zobowiązanie do zapłaty przez wnioskodawcę zaliczki równej wysokości opłaty przyłączeniowej. Wzajemną odpowiedzialność z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy Prezes URE rozważył nadając nową treść § 9 umowy. W ocenie Prezesa URE, wnioskodawca wykazał tytuł prawny do nieruchomości, na której ma być zlokalizowana farma wiatrowa i nie przychylił się do poglądu co do wymogu posiadania przez wnioskodawcę stosownej koncesji, na etapie ubiegania się o zawarcie umowy o przyłączenie. Te ustalenia doprowadziły Prezesa URE do orzeczenia o zawarciu umowy nadając nową treść § 5, 8 i 9 tej umowy (decyzja k.3-17).

Od powyższej decyzji odwołanie wniosła (...) Sp. z o.o. (k.23-65) w P. zaskarżając ją w całości, podnosząc przy tym następujące zarzuty:

1. naruszenie art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego w zw. z art. 21 ust. 2 pkt 12 Prawa energetycznego oraz art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. w zw. z art. 6 k.p.a. i art. 268a k.p.a. poprzez wydanie decyzji przez osobę nieuprawnioną, tj. nie będącą Prezesem URE ani nie będąc osobą należycie upoważnioną do działania w imieniu organu - Prezesa URE;
2. naruszenie art. 7 ust. 3b Prawa energetycznego w zw. z § 7 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Systemowego poprzez ich niezastosowanie, polegające na orzeczeniu zawarcia umowy, mimo zmiany mocy przyłączeniowej (z 40 MW na 38 MW) w toku postępowania administracyjnego obiektu, który ma być przyłączany i nieuwzględnieniu okoliczności, że warunki przyłączenia zostały wydane dla dokładnie określonej, a innej niż ostatecznie ustalona, mocy przyłączeniowej;
3. naruszenie art. 7 ust. 8i Prawa energetycznego w zw. z art. 20 Ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne w zw. z 8 ust. 7 Rozporządzenia Systemowego, poprzez przyjęcie, że istnieją ekonomiczne i techniczne warunki przyłączenia tylko na podstawie dokumentu „warunki przyłączenia”, który nadto utracił już ważność przed dniem rozstrzygnięcia sporu;
4. naruszenie art. 58 § 3 k.c. w zw. z art. 395 § 1 k.c. polegające na orzeczeniu zawarcia umowy zawierającej nieważne postanowienia, m.in. zastrzegające możliwość odstąpienia od umowy przez podmiot przyłączany bez ograniczenia tego prawa żadnym terminem;
5. naruszenie art. 7 ust. 1 w zw. z art. 16 ust. 6 Prawa energetycznego polegające na uznaniu, że plan rozwoju przedsiębiorstwa energetycznego na lata 2011-2015 przewiduje przyłączenie (...), mimo że plan rozwoju został dotychczas zatwierdzony przez Prezesa URE jedynie na 2011 r. a nakłady niezbędne do przyłączenia przedmiotowej farmy wiatrowej wykraczają poza zatwierdzony projekt planu rozwoju;
6. naruszenie art. 7 ust. 3 i 3b Prawa energetycznego polegające na orzeczeniu zawarcia umowy, umowy o przyłączenie w sytuacji, gdy wykaz działek, na których zlokalizowany ma być przyłączany obiekt i będący załącznikiem do umowy, jest niespójny z wykazem działek przedłożonych przez zainteresowanego wraz z wnioskiem o wydanie warunków przyłączenia;
7. naruszenie art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego polegające na orzeczeniu zawarcia umowy mimo braku spełniania ustawowych przesłanek powstania publicznoprawnego obowiązku przyłączania;
8. naruszenie art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego polegające na przyjęciu, że wynikający z tego przepisu publicznoprawny obowiązek zawierania umowy o przyłączenie, dotyczy również przyłączania innych przedsiębiorstw energetycznych - wytwórców, oraz w konsekwencji naruszenie art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego w zw. z art. 23 ust. 2 pkt 12 Prawa energetycznego oraz w zw. z art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego, poprzez błędną, jego wykładnię, polegającą na przyjęciu, że Prezes URE ma kompetencję do orzeczenia w niniejszej sprawie zawarcia umowy;
9. naruszenie prawa materialnego - art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego oraz art. 9 ust. 4 pkt. 2 Prawa energetycznego poprzez utożsamienie wydanego przez przedsiębiorstwo dystrybucyjne dokumentu zatytułowanego „warunki przyłączenia” z ustawowym terminem „warunki techniczne i ekonomiczne przyłączenia” (art. 7 ust. 1

Prawa energetycznego) oraz utożsamienie z ustawowym pojęciem „warunki przyłączenia” (art. 7 ust. 1 in fine Prawa energetycznego, art. 9 ust. 4 pkt. 2 Prawa energetycznego);

10. naruszenie art. 77 § 1 k.p.a. w zw. z art. 75 § 1 k.p.a. w zw. z art. 30 ust. 1 Prawa energetycznego polegające na nieprzeprowadzeniu postępowania dowodowego na okoliczność: (i) istnienia technicznych i ekonomicznych warunków przyłączenia, (ii) posiadania przez Zainteresowanego tytułu prawnego do korzystania z obiektu przyłączanego oraz istnienia tego obiektu, oraz (iii) spełnienia przez Zainteresowanego warunków przyłączenia do sieci i odbioru;

11. naruszenie art. 7 ust. 2 Prawa energetycznego polegające na orzeczeniu zawarcia umowy o przyłączenie niezawierającej elementów przedmiotowo istotnych;

12. naruszenie art. 487 § 2 k.c. polegające na orzeczeniu o zawarciu umowy o przyłączenie o treści niezgodnej z zasadą ekwiwalentności oraz nieregulującej w sposób pełny stosunku prawnego, mającego łączyć (...) Operator oraz zainteresowanego; (...) Operator zarzuca, że zaskarżoną decyzją Prezes URE orzekł zawarcie umowy o przyłączenie, w której główne obciążenia oraz ryzyka leżą po stronie (...) Operator;

13. naruszenie art. 58 § 1 k.c. polegające na orzeczeniu zawarcia umowy podmiotem nieposiadającym koncesji ani promesy koncesji oraz poprzez orzeczenie zawarcia umowy o treści, zgodnie z którą wykonanie, tej umowy skutkować będzie naruszeniem przez (...) Operator warunków wykonywania działalności koncesjonowanej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej (art. 3 pkt 5 Prawa energetycznego i art. 3 pkt 23 Prawa energetycznego), naruszeniem zakazu subsydiowania skrótnego (art. 44 ust. 1 Prawa energetycznego i art. 3 pkt 32 Prawa energetycznego) oraz naruszeniem obowiązku równego traktowania odbiorców (art. 3 pkt 21 Prawa energetycznego, 9d ust. 4 Prawa energetycznego i art. 45 ust. 1 pkt 1 Prawa energetycznego);

14. naruszenie 16 ust. 3 Dyrektywy nr (...) z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy (...) oraz (...), polegające na orzeczeniu zawarcia umowy, bez uwzględnienia interesów innych zainteresowanych przyłączeniem, w sytuacji, gdy z okoliczności sprawy wynika, że przyłączenie zainteresowanego może pozbawić możliwości przyłączenia innych podmiotów, w szczególności wobec braku wskazania, jakimi kryteriami kierował się organ przy wydawaniu decyzji oraz przy braku wyjaśnienia, czy uprzywilejowane traktowanie zainteresowanego nie stanowi niedozwolonej pomocy publicznej;

15. naruszenie art. 3 oraz art. 23 ust. 1 Rozporządzenia Komisji Europejskiej z dnia 6 sierpnia 2008 r. nr (...) uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i art. 88 Traktatu (dalej: „Rozporządzenie Komisji”), poprzez orzeczenie zawarcia umowy, skutkujące udzieleniem indywidualnej pomocy publicznej, bez uwzględnienia kryteriów udzielania tej pomocy;

16. naruszenie art. 7 ust. 8 pkt 3 Prawa energetycznego polegające na utożsamieniu pojęcia „przyłącza” z pojęciem „przyłączenia” i w konsekwencji przyjęciu, że za przyłączenie do sieci dystrybucyjnej odnawialnych źródeł energii pobiera się opłatę w wysokości połowy rzeczywistych nakładów poniesionych na budowę przyłącza.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty powódka wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji przez orzeczenie, że (...) nie jest zobowiązana do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci. Ewentualnie wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (9d ust. 4 k.23-65).

Powyższe stanowisko w sprawie powódka potwierdziła w kolejnych składanych pismach procesowych z dnia : 27 września 2011 r. (k.105-1130), 16 listopada 2011 r. (k.318-325), dnia 7 marca 2012 r. (k.359-363), 12 września 2012 r. (k. 490-498), 15 października 2012 r. (k.566-578), dnia 29 października 2012 r. (k. 582-585), dnia 23 listopada 2012 r. (k.668-689), dnia 5 grudnia 2012 r. (k. 812-826).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 28 października 2011 r. (k.125-162) zainteresowana (...) sp. z o.o. w P. wniosła o oddalenie odwołania w całości, oddalenie wniosków dowodowych powódki oraz o zasądzenie kosztów procesowych od powódki na rzecz zainteresowanej. W kolejnych pismach procesowych z dnia 5 grudnia 2011 r. (k. 329-339), dnia 20 lutego 2012 r. (k. 352-357), dnia 28 września 2012 r. (k.457-474), dnia 14 października 2012 r. (k. 560—561), dnia 2 listopada 2012 r. (604-6012), dnia 8 listopada 2012 r. (, 614-615), w piśmie – załączniku do rozprawy z dnia 30 listopada 2012 r. (k. 751 -764) dnia 28 listopada 2012 r (k.803-804), w piśmie – załączniku do rozprawy z dnia 12 grudnia 2012 r. (k. 847-856), potwierdziła swoje stanowisko oraz wносиła o oddalenie odwołania.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 7 września 2011 r. (k. 88-97) pozwany Prezes URE podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie odwołania, wniosków dowodowych zgłoszonych przez powódkę w tym o zasądzenie kosztów sądowych według norm przepisanych. Swoją argumentację podtrzymał w piśmie z dnia 5 grudnia 2012 r. (k. 809-811).

Sąd Okręgowy - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. zwróciła się o zawarcie umowy przyłączenia do sieci elektroenergetycznej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w związku z planowaną inwestycją w okolicach miejscowości J. gmina K.. Inwestycja ta zakłada stworzenie parku elektrowni wiatrowej o mocy 40 MW o nazwie (...) (okolicość bezsporna).

Operator systemu przesyłowego (...) S.A. wskazał wymagania co do założeń dla wykonania ekspertyzy dotyczącej wpływu przyłączanej farmy wiatrowej na krajowy system elektroenergetyczny (dowód: założenia k. 37 – 42, k44, k.45, k. 46 k. 187 akt admin.).

Wykonanie ekspertyzy (...) sp. z o.o. zleciła Zakładowi (...)/G. (dowód: pismo k. 43 akta admin.).

Instytut (...) przedstawił ekspertyzę wpływu (...) na pracę i parametry sieci rozdzielczej (...) S.A. O/S. oraz Krajowego Systemu Elektroenergetycznego (dowód: ekspertyza k. 141-177 akt admin.), następnie uzupełnił o wariant pracy sieci bez rozbudowy stacji transformatorowej 110/25kV (...) do 220 kV. (dowód: ekspertyza k. 187, k.188-197 akt admin.).

(...) sp. z o.o. wydała (...) sp. z o.o. warunki przyłączenia wraz z projektem umowy w ślad za pismem z dnia 29 sierpnia 2008 r., z jednoczesnym w nim zastrzeżeniem, że wydanie warunków przyłączenia skutkuje tym, iż w sytuacji gdy w dacie zawierania umowy o przyłączenie będą istniały warunki ekonomiczne i techniczne będące podstawą wydania wspomnianych warunków, to umowa o przyłączenie będzie zawarta w oparciu o wydane warunki przyłączenia (dowód: warunki przyłączenia k. 209-218 akt admin.).

W warunkach przyłączenia w ich pkt 7 zdanie drugie zawarty jest zapis w brzmieniu: „Za dokonanie rozbudowy sieci pobrana zostanie opłata za przyłączenie. Wysokość opłaty za przyłączenie zostanie określona w umowie o przyłączenie” (dowód: warunki przyłączenia k.211 akt admin.)

Projekt umowy o przyłączenie w § 8 ust.1 stanowi, że: „Z tytułu przyłączenia urządzeń Podmiotu Przyłączanego do sieci Przedsiębiorstwa (...), Podmiot Przyłączany uiszcza Przedsiębiorstwu (...) opłatę za przyłączenie szacowaną wstępnie na kwotę netto (...) zł (słownie złotych: osiemdziesiąt sześć milionów siedemset tysięcy złotych 00/100), plus podatek VAT zł (22%), co daje wartość brutto (...) zł. Opłata ta obejmuje (...) nakładów koniecznych do poniesienia w związku z realizacją prac określonych w § 7 ust. 1” (dowód: projekt umowy k. 222 akt admin.).

Pismem z dnia 6 lutego 2009 r. (...) Sp. z o.o. wniosła o przeanalizowanie sposobu finansowania modernizacji wymaganej do przyłączenia (...) przez: zmianę zakresu modernizacji Krajowego Systemu Elektroenergetycznego na zgodną z opracowaniami Instytutu (...), zmianę wysokości opłaty przyłączeniowej uwzględniającą proporcjonalnie udziały wszystkich zainteresowanych podmiotów, rozważenie możliwości przyłączenia (...) bez modernizacji

Krajowego Systemu Elektroenergetycznego do czasu pojawienia się rzeczywistej konieczności (dowód: pismo k. 227-228 akt. admin.)

Pismem z dnia 29 kwietnia 2010 r. (...) Sp. z o.o. przekazała (...) Sp. z o.o. wypis i wyrys z planu zagospodarowania przestrzennego gminy K., wskazując jednocześnie na brak podstawy prawnej do uiszczenia zaliczki, ponieważ wymóg jej zapłaty dotyczy warunków przyłączenia w okresie ich ważności z datą nie wcześniejszą niż 11 września 2010 r. – warunki (...) w tej dacie uległy wygaśnięciu. (dowód: pismo k. 230 akt admin.)

W dniu 27 sierpnia 2010 r. (data prezentaty z dopiskiem doręczono do urzędu osobiście) (...) sp. z o.o. w P. wniosła do Północno-Zachodniego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki w S. o rozstrzygnięcie przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w trybie art. 8 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne sporu z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., dotyczącego umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farmy wiatrowej w okolicach miejscowości J. (dowód: wniosek k. 1-20 akt admin.).

Prezes URE pismami z dnia 23 września 2010 r. zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego, wzywając do przedłożenia informacji i wyjaśnień w sprawie (dowód: zawiadomienie k. 261–264 akt administracyjnych).

(...) Sp. z o.o. przedstawiła swoje stanowisko w sprawie w pismach z dnia 8 października 2010 r., dnia 10 grudnia 2010 r., dnia 17 lutego 2011 r., (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. przedstawiła swoje argumenty w pismach z dnia 2 listopada 2010 r., z dnia 7 stycznia 2011 r., dnia 10 marca 2011 r.

Pismem z dnia 18 lutego 2011 r. strony postępowania zostały zawiadomione przez Prezesa URE o zgromadzeniu materiału dowodowego w sprawie, pouczone o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się i zgłoszenia żądań. Po upływie czasu przewidzianego na zapoznanie się przez strony z materiałem dowodowym i złożeniu pisma przez stronę, organ regulacyjny wydał zaskarżoną decyzję.

Prezes URE na wniosek (...) sp. z o.o. w P. uznał projekt planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną opracowanego na lata 2011-15 na podstawie art. 16 ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 ze zm.) za uzgodniony w zakresie rzeczowy obejmującym 2011 r. Za nakłady uzasadnione w roku 2011 Prezes URE uznał kwotę 802 311 tysięcy jako nakłady inwestycyjne (k. 815 – 819 akt sądowych).

Bezsporne jest, że planowana inwestycja nie powstała.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz w aktach przesłanych przez organ regulacyjny. Rzetelność dokumentacji i istnienie wskazanych okoliczności nie było kwestionowane przez żadną ze stron. Materiał dowodowy należy uznać za przekonujący oraz w pełni wiarygodny. Na rozprawie w dniu 12 grudnia 2012r. Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda o przeprowadzenie oględzin nieruchomości, zgłoszonych dowodów z opinii biegłego z zakresu budownictwa energetycznego, z zakresu rachunkowości, z zakresu działalności rynku elektroenergetycznego. Zgłoszone wnioski dotyczące dowodów z opinii biegłego Sąd uznał za zbędne na tym etapie postępowania, gdyż winny one być ustalone przez Prezesa URE w toku postępowania administracyjnego. Wnioski dotyczące oględzin nieruchomości oraz przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron, dotyczyły okoliczności pomiędzy stronami bezspornych. Wniosek zainteresowanego o zobowiązanie powoda do podania, na jakich zasadach wylicza opłaty za przyłączenie do sieci źródeł energii farm wiatrowych oraz czy pobiera opłaty za rozbudowę sieci, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy w Warszawie- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Spółka (...) sp. z o.o. w P. (powódka) jest przedsiębiorstwem energetycznym w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (dalej Pe).

Zgodnie z art. 7 ust. 1 Pe, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne odmówi zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, jest obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić o odmowie jej zawarcia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i zainteresowany podmiot, podając przyczyny odmowy.

W przypadku sporu dotyczącego obowiązku zawarcia umowy o przyłączenie do sieci kwestie tę strona może poddać rozstrzygnięciu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Zgodnie z art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego, w sprawach spornych dotyczących między innymi odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, orzeka Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek strony.

Sąd Okręgowy uznał, że Prezes URE nieprawidłowo zastosował art. 7 ust. 1 Pe, a argumentacja podnoszona przez powódkę w tym zakresie jest zasadna, aczkolwiek nie wszystkie dalsze powołane w odwołaniu zarzuty zasługują na ich uwzględnienie, jak i również nie wymagają merytorycznego odniesienia.

W pierwszej kolejności należy rozpatrzyć zarzut najdalej idący dotyczący nieważności wydanej decyzji. Powódka wywodzi nieważność z faktu powierzenia M. W. pełnienie obowiązków Prezesa Urzędu, w sytuacji gdy Pe nie przewiduje takiej możliwości. W świetle faktów znanych powszechnie Prezes Rady Ministrów powierzył M. W. pełnienie obowiązków Prezesa Urzędu, tj. wszystkie obowiązki, kompetencje i uprawnienia tego organu. W myśl zapatrywań Naczelnego Sądu Administracyjnego (NSA 21 czerwca 2007 r II GSK 61/07 OSP 2008 nr 10 poz. 106) oznacza, że powierzenie obowiązków jest aktem administracyjnym. Aktem który korzysta z domniemania ważności - nawet jeśli Pe nie przewidują dla Prezesa Rady Ministrów kompetencji do czasowego powierzenia funkcji organu administracji rządowej, jakim jest Prezes Urzędu - i jest uznawany za obowiązujący, dopóki w odpowiednim trybie nie zostanie usunięty z porządku prawnego. Zatem nikt nie może powoływać się na jego nieważność, zanim ta nieważność nie zostanie formalnie stwierdzona.

Przechodząc do meritum, podstawą rozstrzygnięcia Prezesa URE w zaskarżonej decyzji, było ustalenie, że istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia instalacji zainteresowanego do sieci powódki, a co za tym idzie w dalszej kolejności publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie. Istnienie tego obowiązku Prezes URE oparł na fakcie wydania inwestorowi przez przedsiębiorstwo energetyczne dokumentu tj. warunków przyłączenia do sieci i uznanie przez to, że spełnione są wszystkie przesłanki publicznoprawnego obowiązku przyłączenia wynikające z art. 7 ust. 1 Pe. Prezes w swej decyzji uznał, iż wobec wydania przez powódkę warunków przyłączenia należy uznać, że one bezspornie istnieją, skupił się na zapisach ustaleń umowy dotyczących opłaty przyłączeniowej i sposobu jej obliczenia oraz proporcjach, w jakich koszty przyłączenia będą podtrzymywane przez powódkę i zainteresowanego.

Publicznoprawny obowiązek przedsiębiorstwa energetycznego przyłączenia do sieci podmiotów ubiegających się o przyłączenie ma charakter obowiązku warunkowego o czym stanowi art. 7 ust. 8i Pe: ” w okresie ważności **warunki przyłączenia stanowią warunkowe zobowiązanie** przedsiębiorstwa energetycznego do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektronenergetycznej”. Spełnienie warunków o których mowa w art. 7 ust. 1 Pe zobowiązuje z mocy prawa przedsiębiorstwo energetyczne w okresie ważności wydanych warunków przyłączenia, do zawarcia umowy o przyłączenie z podmiotem ubiegającym się o przyłączenie.

Prezes URE korzystając z władczego uprawnienia wynikającego z art. 8 ust. 1 Pe do ukształtowania treści stosunku prawnego mającego połączyć strony konkretnego sporu, zobligowany jest do zbadania przesłanek o których mowa w art. 7 ust. 1 Pe. Stosownie do treści art. 7 ust. 1 przedsiębiorstwo energetyczne ma obowiązek zawarcia takiej umowy, tylko jeżeli łącznie spełnione są dwie przesłanki tj. istnieją techniczne warunki przyłączenia oraz przyłączenie jest ekonomiczne uzasadnione. Pogląd ten prezentuje Sąd Najwyższy w uzasadnieniu do wyroku z dnia 11 kwietnia 2012 r. III SK 33/11, niepubl., dalej podnosząc, że złożenie wniosku rodzi po stronie przedsiębiorstwa sieciowego obowiązek przeprowadzenia oceny, czy przyłączenie danego podmiotu jest możliwe z technicznego punktu widzenia (to jest czy

przedsiębiorstwo sieciowe może dostarczać lub przyjmować do sieci wnioskowaną ilość energii elektrycznej) oraz czy przyłączenie będzie ekonomiczne uzasadnione z punktu widzenia opłacalności przyłączenia do sieci. Natomiast samo wydanie warunków technicznych przyłączenia w myśl § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. z 2007 r. Nr 93, poz. 623), stanowi jedynie potwierdzenie technicznej możliwości dokonania samego przyłączenia. Z wykonaniem przyłączenia wiąże się poniesienie nakładów ze strony przedsiębiorstwa sieciowego związanych z rozbudową sieci na odcinkach wykraczających poza samą realizację przyłącza. Powódka wydając przedmiotowe warunki zainteresowanej w ich pkt 7 zastrzegła, że za dokonanie rozbudowy sieci (linia 110kV relacji „M. – S. (...) – D. – C.-K. – D. – (...) (...)”, na linię z przewodami 240 mm⁽²⁾ dostosowanymi do temperatury pracy 80 C, linia 110 kV relacji „P. M. –B. - J.” na linię z przewodami 240 mm⁽²⁾ dostosowanymi do temperatury pracy 80 C, budowa linii światłowodowej typu (...) 36 J podwieszoną na linii 110 kV od farmy wiatrowej do stacji elektroenergetycznej (...), budowa słupa rozgałęźnego w linii 110kV „R. – K.) zostanie pobrana opłata za przyłączenie. To założenie sprowadza się do wniosku, że przyłączenie będzie możliwe w przypadku sfinansowania przez zainteresowaną zakresu prac wykraczających poza prace związane z samym przyłączeniem. Warunek ten znalazł swoje odzwierciedlenie w projekcie umowy tj. w jego § 8 w którym wysokość opłaty stanowi równowartość 50 % kwoty nakładów koniecznych do poniesienia w związku z realizacją prac rozbudowy sieci. Przedłożone zainteresowanej w tym kształcie warunki przyłączenia wraz z projektem umowy stanowiły zaproszenie do złożenia przedsiębiorstwu energetycznemu oświadczenia woli przez podmiot ubiegający się o przyłączenie, które to zaproszenie należy poczytać za ofertę. Ofertę, która nie została przez zainteresowaną przyjęta, ponieważ zainteresowana wniosła o zmianę zakresu prac wymagających rozbudowy i wysokości opłaty tytułem przyłączenia, co w świetle prawa należy poczytać za nową ofertę. Jej nie przyjęcie przez powódkę oraz nie uzgodnienie spornych stanowisk, uprawniało zainteresowaną w okresie ważności warunków przyłączenia, do wystąpienia przed Prezesem URE w trybie art. 8 ust. 1 Pe. W przeciwieństwie do tego, co podnosi powódka w odwołaniu, wniosek ten został złożony przed upływem ważności warunków o przyłączenia (data 27 sierpnia 2010). O ile wydane warunki techniczne stanowią potwierdzenie możliwości technicznej dokonania przyłączenia, rozważeniu podlega kolejna przesłanka- czy istniały ekonomiczne uwarunkowania po stronie przedsiębiorstwa energetycznego. Bowiem od zaistnienia warunków ekonomicznych, zależy uprawnienie Prezesa URE do wydania rozstrzygnięcia, w którym deklaratoryjnie potwierdza powstanie określonego stosunku obligacyjnego i konstytutywnie kształtuje jego treść w kwestiach spornych pomiędzy stronami. Tym samym na przedsiębiorstwo energetyczne nakładane są obowiązki wynikające z art. 7 ust. 5 Pe.

A jeżeli tak to opłata o której mowa w art. 7 ust 8 pkt 3 Pe za przyłączenie, mając na uwadze orzecznictwo (SN III SK 33/11, SA sygn.akt VI Aca 1508/11) pobierana jest za zespolenie (złączenie) instalacji nowego wytwórcy energii z siecią przedsiębiorstwa energetycznego. Tym samym obejmuje nakłady za wykonanie tego zespolenia, a nie rozbudowę sieci przedsiębiorstwa na potrzeby przyłączenia. Obowiązek rozbudowy sieci przez powódkę aktualizuje się w określonych warunkach o których mowa w art. 7 ust. 5 Pe w zakresie wynikającym z przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 art. i 46 Pe, oraz w zakresie wynikającym z założeń lub planów o których mowa w art. 19 i 20 Pe.

W niniejsze sprawie pozwany nie przedstawił takich planów lub założeń do planów, o których mowa w art. 19 i 20 Pe, z których wynikałby obowiązek finansowania i rozbudowy sieci na użytek przyłączenia zainteresowanej. Takim planem nie jest zatwierdzony przez Prezesa URE plan rozwoju przedsiębiorstwa energetycznego za lata 2011-2015 w rozumieniu art. 16 Pe (tak: Sąd Najwyższy w sprawie III SK 33/11). W tym wypadku powódka nie ma obowiązku ponoszenia kosztów rozbudowy sieci poza wynikający z samego faktu przyłączenia, o ile faktycznie nie ma odpowiednich możliwości ekonomicznych do przeprowadzenia modernizacji swej sieci. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest sądem powszechnym pierwszej instancji i jego rola nie odnosi się tylko i wyłącznie do zbadania legalności decyzji wydanej przez Prezesa URE, ale do rozpoznania merytorycznego według stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili orzekania. To z kolei prowadzi do wniosku, że strony winny dowodzić swoich twierdzeń i przedkładać określone dowody na ich poparcie, ponieważ jest to postępowania kontradiktoryjne z uwzględnieniem rygorów odnoszących się do postępowania gospodarczego. Pozwany Prezes URE nie wykazał w niniejszym procesie, aby wbrew twierdzeniu powoda, istniały techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia.

W świetle powyższego odmowa zawarcia umowy o przyłączenie przez powódkę, gdy warunki o których mowa w art. 7 ust.1 Pe łącznie nie zaistniały, nie uprawnia Prezesa URE do wydania decyzji zastępującej umowę o przyłączenie do sieci, na tle niniejszego postępowania, bowiem brak zaistnienia warunku niweczy skutek w postaci powstania czynności prawnej, a jeśli tak to Prezes URE nie miał podstaw prawnych do kształtowania stosunku prawnego nie istniejącego.

Na marginesie Sąd zauważa że pod wydanymi warunkami przyłączenia w trybie art. 7 ust. 3a Pe, Powódka de facto zaproponowała zainteresowanej zawarcie umowy o przyłączenie na warunkach wynikających z art. 7 ust. 9 Pe (wolnej umowy), co wymagało w pierwszej kolejności odmówienia zawarcia umowy o przyłączenie z powodu braku warunków ekonomicznych, o których mowa w art. 7 ust. 1 Pe, a następnie zaproponowanie umowy o przyłączenie z uwzględnieniem zasad kontraktowania, gdzie tylko zgodna wola stron może nałączyć na jedną ze stron obowiązek pokrycia kosztów rozbudowy sieci na potrzeby przyłączenia zainteresowanej do sieci, i w tym wypadku wysokość udziału procentowego i określenie rodzaju nakładu jest poza rygorami które Pe nakładałoby na powódkę w przypadku zaistnienia obowiązku publicznoprawnego.

Mając na uwadze skuteczność podniesionego zarzutu naruszania art. 7 ust 1 Pe i nie wykazanie przez Prezesa URE braku jego zasadności w tym postępowaniu, czyni zbędnym w dalszej kolejności badanie podniesionych zarzutów odnoszących się do prawidłowości treści umowy o przyłączenie.

Dlatego na podstawie art. 7 ust. 1 i art. 7 ust. 8i Prawa energetycznego oraz art. 479⁵³ § 2 kodeksu postępowania cywilnego orzeczono o uchyleniu decyzji.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na kwotę 477 zł składa się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 360 zł, opłata sądowa w kwocie 100 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.